

EBA/GL/2026/05

7. mai 2026

Suunised,

millega muudetakse suuniseid
EBA/GL/2016/07 makseviivituse
määratluse kohaldamise kohta määruse
(EL) nr 575/2013 artikli 178 alusel

1. Järgimis- ja teatamiskohustused

Käesolevate suuniste staatus

1. Käesolev dokument sisaldab määruse (EL) nr 1093/2010¹ artikli 16 kohaselt väljastatud suuniseid. Määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 16 lõike 3 kohaselt peavad pädevad asutused ja finantseerimisasutused tegema kõik endast oleneva, et suuniseid järgida.
2. Suunistes esitatakse Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) seisukoht asjakohase järelevalvetava kohta Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemis ehk kuidas tuleks liidu õigust konkreetses valdkonnas kohaldada. Suuniste adressaadiks olevad määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 4 lõike 2 punktides i, ii, iii, iv, v, vi ja vii määratletud pädevad asutused peaksid suuniseid järgima, kaasates need sobival viisil oma tavadesse (nt muutes oma õigusraamistikku või järelevalveprotsesse) ka siis, kui suunised on ette nähtud eelkõige finantseerimisasutustele.

Teatamiskoht

3. Määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 16 lõike 3 kohaselt peavad pädevad asutused teatama hiljemalt 17.09.2026 EBA-le, kas nad järgivad või kavatsevad järgida neid suuniseid, või vastasel juhul mittejärgimise põhjused. Kui selleks tähtajaks teadet ei saada, peab EBA pädevat asutust nõudeid mitte täitvaks. Teated tuleks saata EBA veebilehel avaldatud vormil, märkides viite „EBA/GL/2026/05“. Teate peaksid saatma isikud, kes on asjakohaselt volitatud esitama oma pädeva asutuse nimel nõuete järgimise teateid. Nõuete järgimise staatuse mis tahes muutusest tuleb EBA-le teatada.
4. Kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 16 lõikega 3 avaldatakse teated EBA veebilehel.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

2. Adressaadid

6. Suunised on adresseeritud määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 4 lõike 2 punktides i määratletud pädevatele asutustele ja määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 4 lõikes 1 määratletud finantseerimisasutustele.

3. Rakendamine

Kohaldamise alguskuupäev

7. Käesolevaid suuniseid kohaldatakse alates 19.10.2026.

4. Muudatused

8. Suuniseid EBA/GL/2016/07 muudetakse järgmiselt.

9. Punkti 23 alapunkt d asendatakse järgmisega:

„d) faktooringulepingute erijuhul, kui ostetud nõuded kajastatakse finantseerimisasutuse bilansis ja kui on täidetud üks järgmistest tingimustest:

- (i) pädeva asutuse poolt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 178 lõike 2 punkti d kohaselt kehtestatud olulisuse piirmäär on ületatud, kuid ühegi võlgniku vastu oleva nõude korral ei ole maksetähtaega ületatud rohkem kui 90 päeva;
- (ii) võlgnikku ei ole faktooringu kliendi poolt nõude loovutamisel piisavalt teavitatud ning finantseerimisasutusel on tõendeid, et võlgnik on kliendile nõude tasunud, enne kui selle maksetähtajast oli möödunud rohkem kui 90 päeva;
- (iii) avalikustamata faktooringukokkulepete korral on finantseerimisasutusel tõendeid, et võlgnik on tasunud nõude kliendile enne selle maksetähtpäeva ületamist rohkem kui 90 päeva.

10. Punkt 31 asendatakse järgmisega:

„31. Kui võlgnikule on asjakohaselt teatatud nõude loovutamisest, kuid ta on sellegipoolest teinud makse kliendile, peaks finantseerimisasutus jätkama viivispäevade arvestamist vastavalt nõude tingimustele.“

11. Punkt 32 kustutatakse.

12. Punkti 39 alapunkt a kustutatakse.

13. Punktile 48 järgnev pealkiri asendatakse järgmisega:

„Finantskohustuse vähenemine restruktureerimismeetme tõttu“

14. Punkt 49 kustutatakse.

15. Punkt 50 kustutatakse.

16. Punkt 52 asendatakse järgmisega:

„52. Seoses määruse (EL) nr 575/2013 artikli 178 lõike 3 punktis d mainitud maksmata jätmise tõenäosusega peaksid finantseerimisasutused iga restruktureerimismeetme korral arvutama

vähenenud finantskohustuse ja võrdlema seda punktis 51 nimetatud piirmääraga. Kui vähenenud finantskohustus ületab piirmäära, tuleks nõuet käsitada makseviivituses olevana.“

17.Punkt 53 asendatakse järgmisega:

„53. Samas kui vähenenud finantskohustus on sätestatud piirmäärast väiksem ja eriti kui makseraskustest tuleneva restruktureerimise meetme kokkuleppe alusel eeldatavate rahavoogude nüüdispuhasväärtus on suurem kui enne lepingutingimuste muutmist eeldatud rahavoogude nüüdispuhasväärtus, peaksid finantseerimisasutused hindama, kas selliste nõuete korral esineb maksmata jätmise tõenäosuse muid tunnuseid. Kui finantseerimisasutusel on põhjendatud kahtlused seoses tõenäosusega, et kohustus makstakse uue kokkuleppe alusel tagasi õigeaegselt ja täielikult, tuleks võlgnikku käsitada makseviivituses olevana. Maksmata jätmise tõenäosuse tunnused on näiteks järgmised:

- (a) tagasimaksegraafiku lõppu kavandatud suur ühekordne makse;
- (b) korrapäratu tagasimaksegraafik, mille algusesse on kavandatud oluliselt väiksemad maksed;
- (c) oluline maksepuhkus tagasimaksegraafiku alguses;
- (d) võlgniku vastu olevate nõuete suhtes on makseraskuste tõttu restruktureerimise meetet võetud mitu korda.“

18.Punkt 54 asendatakse järgmisega:

„54. Kõik määruse (EL) nr 575/2013 artiklite 47a ja 47b kohaselt makseraskuste tõttu restruktureeritud viivisnõueteks liigitatud nõuded tuleks liigitada makseviivituses olevateks.“

19.Punkt 55 asendatakse järgmisega:

„55. Kui määruse (EL) nr 575/2013 artikli 178 lõike 2 punktis e mainitud krediidi iseloomuga nõuete ajakava mis tahes muutmine on tingitud võlgniku finantsraskustest, peaksid finantseerimisasutused hindama ka seda, kas restruktureerimine makseraskuste tõttu on toimunud ja kas on esinenud maksmata jätmise tõenäosuse tunnuseid.

20.Punkti 59 alapunkt h asendatakse järgmisega:

„h) nõude liigitamine viivisnõudeks vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 47a lõike 3 punktidele b–e.“

21.Punkt 72 asendatakse järgmisega:

„72. Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 178 lõike 5 kohaldamisel ja kui nõue loetakse makseviivituses olevaks nõudeks vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 178 lõike 3 punktile d, peaksid finantseerimisasutused olenemata sellest, kas restruktureerimine toimus

enne või pärast makseviivituse tuvastamist, arvestama, et varem makseviivituses olnud nõude korral ei esine enam ühtki makseviivituse tunnust, kui järgmistest sündmustest kõige hilisemast on möödunud vähemalt 1 aasta:

- (a) makseraskuste tõttu restruktureerimise meetmete laiendamise hetk;
- (b) nõude makseviivituses olevaks nõudeks liigitamise hetk;
- (c) restruktureerimiskavas oleva maksepuhkuse lõpp.

22.Punkti 73 alapunkt f asendatakse järgmisega:

„f) alapunktides a–e loetletud tingimused peaksid olema täidetud ka võlgniku vastu olevate uute nõuete puhul, eriti kui varasemad tema vastu suunatud makseviivituses olnud nõuded, mille suhtes kohaldati makseraskuste tõttu restruktureerimise meetmeid, müüdi või kanti maha.“

23.Punkti 83 alapunkt b kustutatakse.

24.Punkt 107 asendatakse järgmisega:

„107. Finantseerimisasutused peaksid korrapäraselt kontrollima, et kõik makseraskuste tõttu restruktureeritud viivisnõuded liigitatakse makseviivituses olevateks. Samuti peaksid finantseerimisasutused korrapäraselt analüüsima makseraskuste tõttu restruktureeritud töötavaid nõudeid, et teha kindlaks, kas mõnel neist esineb maksmata jätmise tõenäosuse tunnuseid, nagu on sätestatud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 178 lõike 3 punktis d ja punktides 51–55.